

Země pohádek - - Z pohádky

A#D#FA#

1. Jedenkrát za dlouhý čas nebe otvírá svou náruč.
Duha září oblohou, zvony zní a z dálky nesou
živý sen, který se ti zdál, jak procházíš bránou,
ze všech stran zní dětský smích a v duši mír zas vnímáš najednou.
Tak vítej v zemi pohádek, beze zloby, bez hádek,
v zemi co nemá konec ani začátek. Tak vítej...

R: Země pohádek, zázraků, země dětských snů a přání.
Všichni jsou zvaní, jen račte dál, bránu vám otvírá sám pan král.
V zemi své vítej nazpátek, tady nezůstává nikdo sám,
v zemi pohádek láska zvítězí, ve svém srdci cítíš kudy jít, kudy jít

2. To, o čem se vám jenom zdá, po čem každý tajně touží,
v zemi jiné - právě tam, děti už dávno všechno znají.
Tak jen vítej v zemi pohádek, beze zloby, bez hádek,
v zemi co nemá konec ani začátek. Tak vítej...

R: Země pohádek, zázraků, země dětských snů a přání.
Všichni jsou zvaní, jen račte dál, bránu vám otvírá sám pan král.
V zemi své vítej nazpátek, tady nezůstává nikdo sám,
v zemi pohádek láska zvítězí, ve svém srdci cítíš kudy jít, kudy jít
země pohádek zázraků...